

Sygn. akt II CSK 524/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku M. Ł.
przy uczestnictwie J. F., J. J., L. J., G. K., H. L., K. Ł. i J. O.
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki L. J.
od postanowienia Sądu Okręgowego w S.
z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,
oddala wniosek adwokat M. S.-K. o przyznanie kosztów
udzielonej z urzędu pomocy prawnej w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację uczestniczki postępowania L. J. od postanowienia Sądu Rejonowego w Z., w sprawie z wniosku M. Ł., z udziałem J. F., J. J., L. J., G. K., H. L., K. Ł. i J. O., o zasiedzenie.

Uczestniczka postępowania L. J. wniosła skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi II instancji, ewentualnie żądała uchylenia zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia sądu I instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia takich przesłanek, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie do rozpoznania oparty został na art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Odnośnie do wniosku o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu należy stwierdzić, że pomoc prawna udzielana stronie zwolnionej od kosztów przez ustanowionego dla niej adwokata, po wydaniu w sprawie orzeczenia przez sąd drugiej instancji, nie może się sprowadzić do bezwzględnego obowiązku sporządzenia środka prawnego, jeśli tylko wyrazi ona takie żądanie. Adwokat ustanowiony przez sąd dla strony w postępowaniu cywilnym powinien z pełnym wykorzystaniem wiedzy fachowej odpowiedzialnie ocenić, czy przysługujący stronie środek prawny nie jest oczywiście bezzasadny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2007r., II CZ 69/07, OSNC 2008/3/41). A zatem, wniesienie przez pełnomocnika ustanowionego przez sąd środka prawnego oczywiście bezzasadnego nie uzasadnia przyznania mu od Skarbu Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art.398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]